

Dictamen en relació amb la consulta d'un Ajuntament, sobre la comunicació de dades personals entre Administracions locals en relació amb el control dels animals domèstics.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta d'un Ajuntament, sobre la comunicació de dades personals entre Administracions locals en relació amb el control dels animals domèstics, en concret, quan es recupera un animal de companyia i, en consultar els registres corresponents, es comprova que l'animal pertany a un altre municipi.

En concret, l'Ajuntament consulta si existeix cobertura legal suficient per a comunicar d'ofici a un altre Ajuntament les **dades consistents en el número de xip de l'animal trobat, i el nom, els cognoms i el número de DNI del propietari**, per a que l'Ajuntament que sigui competent per a resoldre procedeixi legalment, i efectui les actuacions que consideri oportunes, o si pel contrari no és possible fer aquesta comunicació de dades sense el consentiment previ de la persona afectada (el propietari de l'animal de companyia recuperat).

La consulta afegeix que la comunicació entre les administracions locals seria necessària sempre, però especialment quan l'animal és un gos dels anomenats "perillosos", per garantia de la seguretat.

Analitzada la petició, la normativa vigent aplicable, i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

La consulta es refereix a una la comunicació de dades personals entre Ajuntaments, arran de la recuperació d'animals de companyia. Segons la consulta, en ocasions, en consultar els registres corresponents es comprova que l'animal pertany a un altre municipi.

L'Ajuntament consulta si existeix cobertura legal suficient per a comunicar d'ofici a un altre Ajuntament les dades consistents en el número de xip de l'animal trobat, i el nom, els cognoms i el número de DNI del propietari, per tal que l'Ajuntament que sigui competent per a resoldre efectui les actuacions que consideri oportunes, o si pel contrari no és possible fer aquesta comunicació de dades sense el consentiment previ de la persona afectada (el propietari de l'animal de companyia trobat).

La consulta afegeix que la comunicació entre les administracions locals seria necessària sempre, però especialment quan l'animal recuperat és un gos dels anomenats "perillosos", per garantia de la seguretat.

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) defineix en el seu article 3.a) les dades de caràcter personal com *“qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables”*.

Per la seva part, el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD) concreta, en el seu article 5.1.f), que s'entén per dada personal *“qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables”*, considerant com a persona identificable *“qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social”*, sempre que aquesta identificació no requereixi *“terminis o activitats desproporcionats”* (article 5.1.o) RLOPD).

En relació amb la consulta formulada, el tractament (art. 3.c) LOPD) de les dades de les persones físiques que són propietaris d'animals de companyia, de què disposin les Administracions públiques, fins i tot les dades relatives als animals -com ara el xip o codi d'identificació-, que permeten identificar indirectament el propietari, són dades personals que queden protegides pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades (LOPD, RLOPD, així com el Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), en vigor des del 25 de maig de 2016, i que serà aplicable a partir del 25 de maig de 2018 (article 99 RGPD).

III

Des de la perspectiva del dret a la protecció de dades de caràcter personal, *“qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat”* constitueix una cessió o comunicació de dades (article 3.i) LOPD) i, com a tal, s'ha d'efectuar de conformitat amb el règim previst, amb caràcter general, per a les comunicacions o cessions de dades personals a l'article 11 de l'LOPD.

D'acord amb l'article 11.1 de l'LOPD *“les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat”*.

El mateix article disposa, en el seu apartat 2, que el dit consentiment no és necessari quan, entre d'altres excepcions, la cessió està autoritzada per una llei o norma amb rang de llei (art. 11.2.a) LOPD).

Així doncs, per aplicació del règim general de cessió de dades (art. 11 LOPD), per tal que l'Ajuntament que formula la consulta pogués cedir la informació relativa a les persones propietàries d'animals de companyia a un altre Ajuntament, caldria comptar amb el consentiment de l'afectat (art.3.e) LOPD), és a dir, del mateix propietari, o bé, a manca d'aquest consentiment, amb una norma amb rang de llei que habiliti aquesta comunicació.

A més, per la informació aportada, la comunicació de dades es produiria entre dues administracions públiques (entre dos Ajuntaments), de manera que cal tenir en compte l'article 21 LOPD, segons el qual:

“1. Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents, excepte quan la comunicació tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

2. En tot cas, poden ser objecte de comunicació les dades de caràcter personal que una administració pública obtingui o elabori amb destinació a una altra.

(...).

4. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article no és necessari el consentiment a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.”

En aquest sentit, l'article 10.4.c) del RLOPD complementa la regulació legal assenyalant que no serà necessari el consentiment de l'interessat quan la cessió entre administracions públiques es realitzi, entre d'altres, *“per a l'exercici de competències idèntiques o que versin sobre les mateixes matèries”*.

Així doncs, caldrà tenir en compte el marc normatiu en què es situa la consulta, per tal de determinar si hi ha suficient habilitació, en normes amb rang legal, per a la comunicació de dades personals dels propietaris dels animals de companyia sense el consentiment dels afectats.

IV

El Text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat per Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril (en endavant, DL 2/2008), preveu en l'article 14 la creació del “Registre general d'animals de companyia”, així com dels censos municipals d'animals de companyia, en els següents termes:

*“14.1 Es crea el **Registre general d'animals de companyia**, que és gestionat pel departament competent en matèria de medi ambient. El Registre general és **únic i és constituït pel conjunt de dades d'identificació dels censos municipals** d'animals de companyia que estableix l'apartat 2.*

*14.2 Els **ajuntaments han de portar un cens municipal d'animals de companyia** en el qual s'han d'inscriure els gossos, els gats i les fures que resideixen de manera habitual al municipi. Al cens, han de constar les **dades d'identificació de l'animal, les dades de la persona posseïdora o propietària i les altres dades que s'estableixin per reglament.***

(...)

14.5 El departament competent en matèria de medi ambient estableix un sistema informàtic de gestió única del Registre general compatible amb els censos municipals (...).

(...)

14.8 Les persones propietàries o posseïdores d'animals de companyia estan obligades a comunicar la desaparició de l'animal a l'ajuntament on estigui censat (...).

*14.9 El **Registre general d'animals de companyia és públic i hi pot accedir tothom qui ho sol·liciti**, d'acord amb el procediment i els criteris establerts en la legislació sobre el procediment administratiu i en la normativa sobre protecció de dades.”*

A això cal afegir que l'article 9.1 del Decret 328/1998, de 24 de desembre, pel qual es regula la identificació i el Registre general d'animals de companyia, disposa que el Registre ("ANICOM"), adscrit actualment al Departament de Territori i Sostenibilitat (arts. 103 i 122.a) Decret 277/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat), "estarà constituït pel **conjunt d'inscripcions als registres censals dels respectius ajuntaments** i contindrà, almenys, les dades identificatives de l'animal, i el lloc on resideix habitualment, les dades personals i domicili del seu propietari o posseïdor."

Pel que fa als censos municipals, l'article 7.1 del Decret 328/1998, preveu que les Ajuntaments "han de disposar d'un registre censal d'animals de companyia i els posseïdors d'animals domèstics de companyia estan obligats a inscriure els seus animals en el registre censal del municipi de residència habitual de l'animal, facilitant, almenys, les dades que s'especifiquen a l'annex d'aquest Decret (...)."

Segons l'Ajuntament, la comunicació de dades objecte de consulta seria necessària especialment en relació amb gossos perillosos.

Sobre això, segons la disposició addicional 5.1 del DL 2/2008, citat:

*"Es regeixen per la normativa específica corresponent:
(...)
c) Els gossos considerats potencialment perillosos."*

La Llei 10/1999, de 30 de juliol, sobre la tinença de gossos considerats potencialment perillosos, disposa en el seu article 1 que:

*"Tenen la consideració de gossos potencialment perillosos, i els és aplicable aquesta Llei, els que presentin una o més d'una de les circumstàncies següents:
a) Gossos que han tingut episodis d'agressions a persones o a altres gossos.
b) Gossos que han estat ensinistrats per a l'atac i la defensa.
c) Gossos que pertanyen a una de les races següents o a llurs encreuaments: (...)."*

Segons l'article 3 de la mateixa Llei 10/1999:

*"1. Quan es tracti dels gossos a què fa referència l'article 1, **en el registre censal de l'ajuntament que correspongui** s'han d'especificar la raça i les altres circumstàncies que siguin determinants de la possible perillositat d'aquests gossos.
2. En la base de dades d'identificació d'animals de companyia del registre censal dels ajuntaments, s'ha d'incloure un apartat específic per als gossos potencialment perillosos.
(...)."*

Segons l'article 10.1 del Decret 328/1998, els Ajuntaments han de comunicar al Registre ANICOM la relació d'animals de companyia censats al seu municipi, fent esment de les dades que figuren en l'Annex del Decret 328/1998, citat (per tant, també les dades relatives a animals considerats perillosos).

En definitiva, tenint en compte el marc normatiu esmentat, és clar que les dades que són objecte d'inscripció en el Registre general d'animals de companyia (nom i cognoms, DNI, domicili i telèfon del propietari i/o posseïdor de l'animal, així com dades de l'animal, que permeten la identificació indirecta dels propietaris, segons l'Annex del

Decret 328/1998), provenen dels censos municipals que han de tenir tots els Ajuntaments (art. 14.1 DL 2/2008).

Fem notar que l'Ajuntament que formula la consulta ha creat el Fitxer "*Registre censal d'animals de companyia i gossos potencialment perillosos*", el qual es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, d'aquesta Autoritat.

Segons l'article 10.3 del Decret 328/1998, "***Els ajuntaments poden consultar les dades incloses al Registre general d'animals de companyia respectant, si s'escau, la normativa vigent sobre protecció de dades personals.***"

En aquest punt, la pròpia consulta explica que, quan es recupera un animal que es troba al carrer, "*no sempre és de la nostra localitat, perquè quan es consulten les dades de l'animal de companyia als registres corresponents, es detecta en algunes ocasions que l'animal pertany a un altre municipi.*"

Per la informació de què es disposa, es dedueix que l'Ajuntament podria detectar que alguns animals trobats pertanyen a un altre municipi, a través de la consulta a l'ANICOM, consulta que es troba habilitada i prevista en la citada normativa (art. 10.3 Decret 328/1998).

V

En aquest context normatiu, la consulta es refereix específicament a la possibilitat que l'Ajuntament, en detectar que l'animal trobat pertany a un altre municipi, pugui comunicar determinades dades (número de xip de l'animal, i nom, cognoms i número de DNI del propietari) a l'Ajuntament corresponent, sense el consentiment de l'afectat.

D'entrada, atès que el Registre ANICOM inclou les dades provinents dels diferents censos municipals d'animals de companyia, cal entendre que l'Ajuntament de procedència de l'animal (i que seria el cessionari de les dades en el supòsit plantejat en la consulta), ja disposaria, en principi, d'aquestes dades –doncs la normativa citada l'obliga a crear el seu propi cens municipal d'animals de companyia-, i que estaria habilitat per tractar-les, entre d'altres, per comunicar-les al Registre ANICOM i exercir les funcions que li corresponen en relació amb els animals recuperats.

Tenint en compte això, als efectes de l'habilitació en normes amb rang legal (art. 11.2.a) LOPD) per comunicar dades sense consentiment del titular i, específicament, per comunicar dades entre Administracions públiques per a l'exercici de les mateixes competències (art. 21.1 LOPD), cal referir-se a l'article 16 del DL 2/2008, que disposa el següent, en relació amb la recollida d'animals:

*"1 Correspon als ajuntaments de **recollir i controlar els animals abandonats, perduts o ensalvatgits** i de controlar els animals salvatges urbans.
2 Els ajuntaments poden delegar la responsabilitat a què fa referència l'apartat 1 als ens locals supramunicipals, (...)."*

A més, cal tenir en compte que l'article 17 del mateix DL 2/2008, disposa que:

"17.1 L'ajuntament o, si escau, l'ens local supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec dels animals abandonats o perduts fins que siguin recuperats, cedits o, si escau, sacrificats segons el que estableix l'article 11.2.

17.2 El termini per recuperar un animal sense identificació és de vint dies. L'animal s'ha de lliurar amb la identificació corresponent i amb el pagament previ de totes les despeses originades.

*17.3 Si l'animal porta identificació, l'ajuntament o, si escau, l'ens supramunicipal corresponent **ha de notificar a la persona propietària o posseïdora** que té un termini de vint dies per recuperar-lo i abonar prèviament totes les despeses originades. Transcorregut aquest termini, si la persona propietària o posseïdora no ha recollit l'animal, aquest es considera abandonat i pot de ser cedit, acollit temporalment o adoptat, efectes que han d'haver estat advertits en la notificació esmentada.”*

Per tant, és clar que els Ajuntaments tenen la competència relativa al control, recollida i recuperació d'animals abandonats –a menys que l'hagin delegat en òrgans supramunicipals, qüestió que, en el cas que ens ocupa, es desconeix- i, per tant, els correspon l'exercici de les actuacions que puguin derivar-se d'aquesta competència municipal, com podria ser, en el cas que ens ocupa, informar l'Ajuntament del municipi d'origen de l'animal, per tal que aquest pugui dur a terme les accions oportunes, entre d'altres, les notificacions que s'hagi de fer al propietari.

Pel que fa, específicament, a la comunicació d'informació entre Ajuntaments en relació amb gossos considerats perillosos per la normativa citada, cal fer notar que, segons l'article 13 de la Llei 10/1999:

“La competència per a imposar les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon als òrgans següents:

a) Als alcaldes, per la comissió d'infraccions de caràcter lleu.

b) Al ple de l'ajuntament, per la comissió d'infraccions de caràcter greu i molt greu.”

Per tant, és clar que correspon als Ajuntaments la competència sancionadora en relació amb gossos considerats potencialment perillosos i, en conseqüència, la Llei 10/1999 també habilitaria la comunicació de les dades dels propietaris entre Ajuntaments, als efectes d'exercir, en particular, la dita competència sancionadora.

Per tot l'exposat, ateses les previsions normatives estudiades (DL 2/2008 i Llei 10/1999), resulta habilitada la comunicació del nom i cognoms, i del número de DNI del propietari, així com del número de xip de l'animal (dades que han de figurar tant en el Registre ANICOM com en els censos municipals corresponents, segons l'Annex del Decret 328/1998), a l'Ajuntament cessionari, sense consentiment de l'afectat (art. 21, apartats 1 i 4 LOPD).

VI

Com ha quedat dit, el RGPD, que va entrar en vigor el 25 de maig de 2016, serà aplicable a partir del 25 de maig de 2018 (article 99 RGPD).

Per tant, en cas que l'Ajuntament prevegi que el tractament sobre el que es formula la consulta ha de dur-se a terme més enllà d'aquesta data, caldrà tenir en compte que l'article 6.1 del RGPD, en relació amb el principi de licitud, determina que el tractament de dades només és lícit si es dóna compliment, al menys, a una de les següents condicions:

“a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;

b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;

c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;

d) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física;

e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;

f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño.

Lo dispuesto en la letra f) del párrafo primero no será de aplicación al tratamiento realizado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones.”

Com ha quedat exposat, la normativa preveu que correspon als Ajuntaments el control i la recollida d'animals abandonats, així com la realització de les actuacions que resultin pertinents (com ara dur a terme notificacions als propietaris).

Així, quan els Ajuntaments, a partir de la informació de què disposen en referència als animals de companyia retrobats, comuniquen a d'altres Ajuntaments dades relatives als propietaris en els termes apuntats, estan duent a terme un tractament que resulta necessari per poder exercir les funcions que, com a Administració local, els atorga la normativa en la matèria que ens ocupa (Decret legislatiu 2/2008 i Llei 10/1999).

Pel que fa, doncs, al tractament de dades, en concret, a la cessió de dades a què es refereix la consulta, la base legal es trobaria en l'article 6.1.e) RGPD, essent, per tant, un tractament lícit i habilitat.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara, es fan les següents,

Conclusions,

El marc normatiu estudiat (Decret legislatiu 2/2008 i Llei 10/1999), habilita la comunicació del nom i cognoms, i del número de DNI del propietari, així com del número de xip de l'animal (dades que han de figurar tant en el Registre ANICOM com en els censos municipals d'animals de companyia, segons el Decret 328/1998), a l'Ajuntament del municipi d'origen de l'animal, sense consentiment de l'afectat (art. 21, apartats 1 i 4 LOPD).

Barcelona, 16 d'octubre de 2017